

60-lecie Zespołu Szkół Specjalnych nr 1

Ciechocinek - Największe miasto wśród uzdrowisk nizinnych, ze 170-letnią tradycją leczniczą, zwany jest „Perłą Uzdrowisk Polskich”. Od początku jego istnienia jako uzdrowiska przebywali tutaj zarówno kuracjusze dorośli, jak i dzieci. Jeszcze przed II wojną światową obok doskonale funkcjonujących pensjonatów i zakładów leczniczych dla osób w wieku dojrzałym i podeszłym, świetnie radziły sobie ośrodki kolonijne dla dzieci. Już w 1828 za poradą lekarzy do Ciechocinka na kąpiele solne wysłane zostały dla podratowania zdrowia dzieci księcia Lubeckiego. Pierwszym lekarzem, który praktycznie zaczął tu działalność balneologiczną był Michał Nowacki, który poddał kuracji w solankach własne dzieci.

Zaraz po II wojnie światowej reaktywowano działalność także ośrodków dziecięcych.

W roku szkolnym 1948/1949 w budynku Zakładu dla Dzieci Gośćcowych rozpoczęli leczenie pierwsi mali kuracjusze. Znaczna większość to dzieci w wieku szkolnym, powstała zatem konieczność utworzenia szkoły dla małych pacjentów, w związku z tym ówczesna Dyrektorka Zakładu dla Dzieci Gośćcowych dr Józefina Witkowska zwróciła się do Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu z prośbą o zorganizowanie nauczania. Kierownik Referatu Szkolnictwa Specjalnego Kuratorium Jan Rychlik poprosił nauczycieli Szkoły Podstawowej nr 1 w Ciechocinku, aby ci rozpoczęli nauczanie na terenie zakładu. I tak zaczyna się historia placówki, która w tym roku świętuje swoje 60-lecie. Początkowo lekcje realizowane były w świetlicach w klasach łączonych. 1 września 1949 r. powstaje Szkoła Specjalna, a Zakład dla Dzieci Gośćcowych zmienia nazwę na Dom Zdrowia „Wersal”, potem, jeszcze w tym samym roku szkolnym, na „Pionier”. Pierwszym kierownikiem szkoły zostaje Bronisław

Duda. Do 1955 roku warunki pracy w szkole pozostawiają wiele do życzenia, zaadaptowany naprędce pensjonat nie spełnia oczekiwań zarówno nauczycieli, jak i dzieci, często też zmieniają się kierujący placówką. 15 października 1953 roku Bronisława Dudę zastępuje Franciszek Marcela, a niecały rok później 1 sierpnia 1954 roku kierownikiem szkoły zostaje Kazimierz Suchecki. W 1955 roku przeprowadzono remont budynku szkoły, w wyniku którego dobudowano 6 sal lekcyjnych, bibliotekę, pokój nauczycielski, kancelarię i pokój rekreacyjny. Dobytek placówki powiększa się również o ławki, tablice szkolne, szafy na pomoce naukowe i regały biblioteczne. Doraźnie zaspokajają to potrzeby nauczycieli i młodych kuracjuszy, jednak z powodu wzrastającej liczby młodych pacjentów budowa nowego obiektu staje się koniecznością. 1 lipca 1971 roku rozpoczęto budowę nowej szkoły, a 1 września 1973 roku nastąpiło uroczyste jej otwarcie. Placówka mieszcząca się przy ulicy Staszica 7 jak na owe czasy jest bardzo nowoczesna, wyposażona w nowoczesny sprzęt naukowy i pomoce dydaktyczne. Uruchomiono w niej dziesięć pracowni, cztery gabinety i świetlicę. Z powodzeniem funkcjonowały w szkole: sklepik spółdzielni uczniowskiej, ciemnia fotograficzna i wygodne pomieszczenia gospodarcze. Zainstalowana została także winda osobowa dla dzieci poruszających się na wózkach inwalidzkich. W prace związane z zagospodarowaniem wnętrza budynku oraz jego otoczenia aktywnie włączyli się nauczyciele. Mgr Grażyna Samsonowicz opracowała projekt zielenców i miejsc rekreacyjnych szkoły. W tym samym roku szkolnym już w listopadzie wizytowali szkołę: Wizytator Wydziału Oświaty i Wychowania, Kultury, Kultury Fizycznej i Turystyki Urzędu Powiatowego w Aleksandrowie Kujawskim ob. Zenon Nowak, Starszy Wizyta-